

Vec C-37/20

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

24. január 2020

Vnútroštátny súd:

Tribunal d'arrondissement

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

24. január 2020

Žalobca:

WM

Žalovaný:

Luxembourg Business Registers

PRACOVNÝ DOKUMENT

I. Predmet konania

- 1 Dňa 5. decembra 2019 podal žalobca WM proti zoskupeniu hospodárskych záujmov Luxembourg BUSINESS REGISTERS (Luxemburské obchodné registre, ďalej len „zoskupenie G.I.E. LBR“) žalobu na Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (Okresný súd Luxemburg, Luxembursko), ktorou navrhol zmenu rozhodnutia G.I.E. LBR z 20. novembra 2019. Týmto rozhodnutím bola zamietnutá žiadosť žalobcu, aby bol prístup k informáciám, ktoré sa ho týkali, pokiaľ išlo o jeho postavenie ako konečného užívateľa hospodárskeho prospechu realitnej spoločnosti YO, obmedzený na obdobie troch rokov výlučne v prospech vnútroštátnych orgánov, úverových inštitúcií a finančných inštitúcií, ako aj súdnych exekútorov a notárov konajúcich vo funkcii verejných činiteľov.
- 2 Vnútroštátny súd Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (Okresný súd Luxemburg) má rozhodnúť o tom, či WM spĺňa podmienky stanovené zákonom na to, aby bol prístup k informáciám týkajúcim sa jeho postavenia ako konečného užívateľa hospodárskeho prospechu realitnej spoločnosti YO obmedzený.

II. Právny rámec

1. Právo Únie

- Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 z 20. mája 2015 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, zmenená smernicou Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/843 z 30. mája 2018, ktorou sa mení smernica (EÚ) 2015/849 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu a smernice 2009/138/ES a 2013/36/EÚ.
- 3 V odôvodneniach 14 až 16 a 36 smernice 2015/849 v zmenenom a doplnenom znení sa uvádza:

„(14) Potreba presných a aktuálnych informácií^[1] o konečnom užívateľovi výhod je kľúčovým faktorom pri vysledovaní páchatel'ov trestných činov, ktorí by inak mohli skryť svoju totožnosť za podnikovú štruktúru. Členské štáty by preto mali zabezpečiť, aby subjekty zaregistrované na ich území v súlade s vnútroštátnym právom získali a mali okrem základných informácií, akými sú názov a adresa sídla spoločnosti a doklad o registrácii a vlastníckom práve, aj primerané, presné a aktuálne informácie o tom, kto ich skutočne vlastní. S cieľom zvýšiť transparentnosť na účely boja proti zneužívaniu právnych subjektov by mali členské štáty zabezpečiť, aby sa informácie o vlastníckych právach [konečných užívateľoch výhod - *neoficiálny preklad*] uchovávali v centrálnom registri umiestnenom mimo danej spoločnosti, a to v plnom súlade s právom Únie.

Členské štáty môžu na tento účel využiť centrálnu databázu, v ktorej sa sústreďujú informácie o [konečných užívateľoch výhod], alebo obchodný register, či iný centrálny register. Členské štáty môžu rozhodnúť, že za napĺňanie registra zodpovedajú povinné subjekty. Členské štáty by mali zabezpečiť, aby sa vo všetkých prípadoch tieto informácie sprístupnili príslušným orgánom a FIU a aby sa poskytl povinným subjektom, ak tieto povinné subjekty prijímajú opatrenia povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi. Členské štáty by tiež mali zabezpečiť, aby k informáciám o [konečných užívateľoch výhod] získali prístup aj iné osoby, ktoré môžu preukázať legitímny záujem v súvislosti s praním špinavých peňazí, financovaním terorizmu a súvisiacimi predikatívnymi trestnými činmi, ako napríklad korupciou, daňovou trestnou činnosťou a podvodmi, a to v súlade s pravidlami týkajúcimi sa ochrany údajov. Osoby, ktoré môžu preukázať legitímny záujem, by mali mať prístup k informáciám týkajúcim sa povahy a rozsahu držaného podielu konečného užívateľa výhod pozostávajúceho z jeho približnej hodnoty.

(15) Na tento účel by mali mať členské štáty možnosť podľa vnútroštátneho práva umožniť prístup, ktorý je širší ako prístup ustanovený podľa tejto smernice.

(16) Včasný prístup k informáciám o [konečných užívateľoch] by sa mal zabezpečiť tak, aby sa zabránilo akémukoľvek riziku informovania dotknutej spoločnosti.

...

(36) S cieľom zabezpečiť primeraný a vyvážený prístup a zaručiť právo na súkromný život a ochranu osobných údajov by členské štáty okrem toho mali mať možnosť za výnimočných okolností stanoviť výnimky zo zverejňovania informácií o [konečných užívateľoch výhod] a [z] prístupu k nim prostredníctvom registrov, ak by uvedené informácie vystavili konečného užívateľa výhod neprimeranému riziku podvodu, únosu, vydierania, [vymáhania peňazí - *neoficiálny preklad*][,] obťažovania, násilia alebo zastrešovania. ...“

4 Článok 30 ods. 9 smernice 2015/849 v znení zmien stanovuje:

„Členské štáty môžu v jednotlivých prípadoch za výnimočných okolností, ktoré sa stanovujú vo vnútroštátnom práve, ak by prístup uvedený v odseku 5 prvom pododseku písm. b) a c) vystavil konečného užívateľa výhod neprimeranému [riziku - *neoficiálny preklad*][,] riziku podvodu, únosu, vydierania, [vymáhania peňazí alebo inej výhody - *neoficiálny preklad*][,] obťažovania, násilia alebo zastrešovania, alebo ak je konečným užívateľom výhod maloletá alebo inak právne nespôsobilá osoba, stanoviť [pre individuálne prípady - *neoficiálny preklad*] výnimku z takéhoto prístupu ku všetkým alebo niektorým informáciám o [konečných užívateľoch výhod]. Členské štáty zabezpečia, aby sa takéto výnimky udeľovali na základe podrobného posúdenia výnimočnej povahy okolností. ...“

2. Vnútroštátne právo

5 Smernica 2015/849 bola prebratá do luxemburského práva zákonom z 13. januára 2019, ktorým sa zriaďuje register konečných užívateľov výhod.

6 Článok 15 ods. 1 zákona z 13. januára 2019 stanovuje:

„Zaregistrovaný subjekt alebo konečný užívateľ výhod môže v individuálnom prípade a za výnimočných okolností uvedených nižšie požiadať na základe riadne odôvodnenej žiadosti adresovanej správcovi o obmedzenie prístupu k informáciám uvedeným v článku 3 len v prospech vnútroštátnych orgánov, úverových inštitúcií a finančných inštitúcií, ako aj v prospech súdnych exekútorov a notárov konajúcich v postavení verejného činiteľa v prípade, ak by tento prístup vystavil konečného užívateľa výhod neprimeranému riziku, riziku podvodu, únosu, vydierania, vymáhania peňazí alebo inej výhody, obťažovania, násillia alebo zastrasovania, alebo v prípade, že konečným užívateľom výhod je maloletá osoba alebo inak nespôsobilá osoba.“

III. Skutkové okolnosti

7 Žalobca WM je konečným užívateľom výhod 35 obchodných spoločností a realitnej spoločnosti YO. Každá z týchto spoločností požiadala o to, aby bol prístup k týmto informáciám, ako je definovaný v článku 3 zákona z 13. januára 2019, obmedzený, pokiaľ ide o žalobcu, v súlade s článkom 15 toho istého zákona, pretože sprístupnením tejto informácie by boli on a jeho rodina individualizované, reálne a aktuálne vystavení „neprimeranému riziku, riziku podvodu, únosu, vydierania, vymáhania peňazí alebo inej výhody, násillia alebo zastrasovania“. Tieto žiadosti boli 19. a 20. novembra 2019 odmietnuté rozhodnutiami G.I. E. LBR, pričom rozhodnutie týkajúce sa realitnej spoločnosti YO bolo prijaté 20. novembra 2019.

IV. Tvrdenia účastníkov konania

1. WM

8 Žalobca tvrdí, že v dôsledku jeho funkcie ako štatutárneho zástupcu obchodných spoločností pôsobiacich na medzinárodnej úrovni pod obchodným menom XN musí pravidelne cestovať do krajín, ktorých politický režim je nestabilný a ktoré sú vystavené veľkému počtu trestných činov porušujúcim všeobecné právo, čím pre neho vzniká veľké riziko únosu, násillného uväznenia, násillia, či dokonca smrti. Toto riziko by bolo ešte väčšie, ak by sa prezradilo, že je riaditeľom a konečným užívateľom hospodárskeho prospechu ktorejkoľvek z týchto právnických osôb, pretože toto postavenie by viedlo k vzniku domnienky, že tieto právnické osoby vlastní, a pokus obráť ho o finančné prostriedky by bol o to lukratívnejší. Tieto okolnosti žalobcu nútia najmä k tomu, aby si zaobstaral osobnú ochranu a aby uzavrel zmluvu o osobitnom poistení pokrývajúcom riziko

únosu, ktorej poistné sumy by sa značne zvýšili, ak by sa verejnosti prezradilo jeho postavenie ako konečného užívateľa hospodárskeho prospechu predmetných spoločností.

- 9 Žalobca uvádza na podporu svojej žiadosti dve tvrdenia.
- 10 Po prvé, ochrana priznaná zákonom prostredníctvom možnosti obmedzenia prístupu k informáciám o postavení konečného užívateľa hospodárskeho prospechu by sa mala posudzovať nie vo vzťahu k právnickým osobám, ale vo vzťahu k osobe konečného užívateľa hospodárskeho prospechu. Iný prístup by skreslil zmysel zákona a pojem konečný užívateľ hospodárskeho prospechu. Je teda potrebné overiť, či je konečný užívateľ hospodárskeho prospechu v tomto postavení vystavený vyššiemu riziku. Je irelevantné, že v prejednávanej veci realitná spoločnosť YO nevykonáva činnosť, ktorá je obzvlášť exponovaná alebo ktorá so sebou prináša zvýšené riziko.
- 11 Po druhé, postavenie konečného užívateľa hospodárskeho prospechu by sa malo skúmať so zreteľom na všetky právnické osoby, v ktorých má žalobca toto postavenie, a nielen so zreteľom na samotnú realitnú spoločnosť YO. Možnosť obmedziť prístup k informáciám sa poskytuje z dôvodu subjektívneho rizika, ktoré hrozí určitej osobe ako konečnému užívateľovi hospodárskeho prospechu právnickej osoby. Nedeliteľná ochrana sa podľa neho priznáva pre všetky subjekty, v ktorých má fyzická osoba postavenie konečného užívateľa hospodárskeho prospechu, pokiaľ je táto ochrana tejto fyzickej osobe priznaná pre jediný z týchto subjektov.

1.2 Zoskupenie G.I. E. Luxembourg Business Registers

- 12 Zoskupenie G.I.E LBR sa domnieva, že situácia žalobcu nezodpovedá požiadavkám zákona.
- 13 Zdôrazňuje všeobecnú filozofiu textov Európskej únie, ktorá je základom zákona z 13. januára 2019 a ktorá spočíva v zabezpečení čo najširšieho prístupu k informáciám o totožnosti konečných užívateľov hospodárskeho prospechu právnických osôb. Článok 15 zákona z 13. januára 2019 sa podľa neho má ako výnimka zo všeobecnej zásady vykladať reštriktívne.
- 14 Zoskupenie G.I. E. LBR spochybňuje, že by sa WM mohol odvolávať tak na „výnimočné okolnosti“, ako aj na to, že je vystavený „neprimeranému riziku, riziku podvodu, únosu, vydierania, vymáhania peňazí alebo inej výhody, obťažovania, násilia alebo zastrasovania“, ako to vyžaduje zákon.
- 15 Pokiaľ ide o pojem „výnimočné okolnosti“, zoskupenie G.I. E. LBR sa domnieva, že hmotnoprávne podmienky, za ktorých žalobca vykonáva svoju činnosť, alebo majetková situácia konečného užívateľa hospodárskeho prospechu nie sú výnimočnými okolnosťami, pretože pripustiť opak by znamenalo, že výnimka

podľa článku 15 zákona z 13. januára 2019 by sa vzťahovala na veľký počet osôb a z veľkej časti by prišla o svoju podstatu.

- 16 Pokiaľ ide o pojem „riziko“, zoskupenie G.I. E. LBR tvrdí, že toto riziko musí byť individualizované, reálne, aktuálne a musí osobe konečného užívateľa hospodárskeho prospechu skutočne hroziť. Spochybňuje, že by prístup k informáciám týkajúcim sa postavenia WM ako konečného užívateľa hospodárskeho prospechu realitnej spoločnosti YO „viedol k viac ako primeranému zvýšeniu rizík, ktorým je konečný užívateľ hospodárskeho prospechu vystavený“. Konkrétnejšie popiera, že by z nich bolo možné vyvodiť závery o majetkovej situácii konečného užívateľa hospodárskeho prospechu alebo, pokiaľ by z nich bolo možné majetkovú situáciu odvodiť, že by to mohlo viesť k viac ako primeranému zvýšeniu hroziacich rizík.
- 17 Zoskupenie G.I. E. LBR okrem toho uvádza, že WM je, pokiaľ ide o realitnú spoločnosť YO, uvedený v obchodnom registri ako spoločník a že pojem spoločník sa vo všeobecnosti identifikuje ako konečný užívateľ hospodárskeho prospechu. Informácie uvedené v obchodnom registri sú pritom v každom prípade verejne dostupné, takže obmedzenie prístupu k informáciám o postavení konečného užívateľa hospodárskeho prospechu nemá pre žalobcu žiaden význam.
- 18 Zoskupenie G.I. E. LBR ďalej spresňuje, že vyhľadávač spojený s registrom konečných užívateľov hospodárskeho prospechu neumožňuje vyhľadávanie na základe mien konečných užívateľov hospodárskeho prospechu, ale umožňuje len navoliť si právnické osoby, aby sa overila totožnosť konečných užívateľov hospodárskeho prospechu týchto právnických osôb. Nastavenie jeho systému teda neumožňuje, pokiaľ sa nevytlačí značné úsilie, identifikáciu všetkých štruktúr, v ktorých je fyzická osoba označená za konečného užívateľa hospodárskeho prospechu.

V. Posúdenie vnútroštátneho súdu

1. O pojme „výnimočné okolnosti“

- 19 Na to, aby sa na konečného užívateľa hospodárskeho prospechu vzťahovalo obmedzenie prístupu k jeho údajom stanovené v článku 15 ods. 1 zákona z roku 2019, musí tento preukázať, že u neho prevládajú „výnimočné okolnosti“.
- 20 Luxemburský zákonodarca prebral slovné spojenie „za výnimočných okolností, ktoré sa stanovujú vo vnútroštátnom práve“, ktoré je obsiahnuté v článku 30 ods. 9 smernice 2015/849, výrazom „za výnimočných okolností uvedených nižšie“, pričom vychádzal z toho, že „neprimerané riziko, riziko podvodu, únosu, vydierania, vymáhania peňazí alebo inej výhody, obťažovania, násillia alebo zastrasovania predstavuje ako také výnimočné okolnosti, ktoré môžu odôvodniť žiadosť o obmedzenie prístupu k informáciám obsiahnutým v [Registri konečných užívateľov výhod]“ (stanovisko Commission de la Justice de la Chambre des

Députés (Justičná komisia Poslaneckej snemovne, Luxembursko), ktoré doslovne prevzalo stanovisko vlády vyjadrené v správe k vládnym zmenám a doplneniam z 8. októbra 2018).

- 21 Vnútroštátny súd si však kladie otázku, či odkaz v smernici na spresnenia, ktoré sa majú poskytnúť vnútroštátnym právom, možno vo vnútroštátnom práve zhrnúť na „neprimerané riziko, riziko podvodu, únosu, vydierania, vymáhania peňazí alebo inej výhody, obťažovania, násilia alebo zastrasovania“, čo sú pojmy, ktoré už teraz sú súčasťou podmienok uplatnenia právneho režimu vyplývajúceho z práva Únie, a aké dôsledky musí vnútroštátny súd prípadne vyvodiť z toho, že jeho vnútroštátne právo neposkytuje spresnenia k pojmu „výnimočné okolnosti“.

2. O pojme „riziko“

- 22 Konečný užívateľ hospodárskeho prospechu musí navyše odôvodniť, že prístup k jeho údajom by ho vystavil „neprimeranému riziku, riziku podvodu, únosu, vydierania, vymáhania peňazí alebo inej výhody, obťažovania, násilia alebo zastrasovania“. Zákon, ktorým sa preberá smernica, tu v podstate prebral znenie článku 30 ods. 9 smernice 2015/849 v znení zmien.
- 23 Vnútroštátny súd však poznamenáva, že pojem riziko, ktoré treba zohľadniť, bol prijatím smernice 2018/843, ktorou sa táto smernica mení, zmenený z pojmu, pri ktorom ide o vystavenie „neprimeranému riziku podvodu, únosu, vydierania, násilia alebo zastrasovania“ na pojem, pri ktorom ide o vystavenie „neprimeranému [riziku][,] riziku podvodu, únosu, vydierania, [vymáhania peňazí alebo inej výhody,] obťažovania, násilia alebo zastrasovania“. Tento vývoj možno tým, že bola pridaná požiadavka „neprimeranosti“, podľa neho považovať za sprísnenie podmienok pre možnosť využiť obmedzenie prístupu, a to v neprospech príjemcov hospodárskeho prospechu.
- 24 Vnútroštátny súd okrem toho poznamenáva, že vo francúzskom znení smernice je podmienka vyjadrená v dvoch rôznych formách: zatiaľ čo v odôvodnení 36 ide o vystavenie „neprimeranému riziku – pričom v texte sa na tomto mieste neuvádza čiarka – podvodu, únosu, vydierania, [vymáhania peňazí,] obťažovania, násilia alebo zastrasovania“, v článku 30 ide o vystavenie „neprimeranému [riziku][,] riziku podvodu, únosu, vydierania, [vymáhania peňazí alebo inej výhody,] obťažovania, násilia alebo zastrasovania“. Rovnaká zmena sa nachádza v anglickej verzii smernice, ale napríklad nie v nemeckej verzii.
- 25 Táto zmena podľa neho umožňuje dva možné výklady. Podľa prvého výkladu je podmienka rizika splnená, ak je konečný užívateľ hospodárskeho prospechu vystavený neprimeranému riziku bez ohľadu na jeho povahu, alebo ak je vystavený rade iných osobitných rizík (podvod, únos, vydieranie, vymáhanie peňazí alebo inej výhody, obťažovanie, násilie, zastrasovanie), pričom tieto nemusia byť neprimerané. Podľa druhého výkladu je podmienka rizika splnená, ak je konečný užívateľ hospodárskeho prospechu vystavený rade vyššie uvedených rizík, pričom riziko je v každom prípade špecifické a neprimerané.

- 26 Keďže nepresnosť textu nemožno vyriešiť preskúmaním prípravných rokovaní pred prijatím smernice 2018/843, je nevyhnutný jeho výklad a podanie návrhu na Súdny dvor Európskej únie.
- 27 Okrem toho podľa vnútroštátneho súdu, ktorý cituje žalobný dôvod uvedený WM, definícia pojmu „riziko“ vyvoláva otázku, či predmetné riziko treba preskúmať len s prihliadnutím na osobu konečného užívateľa hospodárskeho prospechu v jeho vzťahoch s konkrétnou právnickou osobou, v ktorej je konečným užívateľom hospodárskeho prospechu a v súvislosti s ktorou žiada o obmedzenie prístupu, alebo či treba zohľadniť vzťahy konečného užívateľa hospodárskeho prospechu, ktoré táto osoba má s inými právnickými osobami, ktoré by mohli viesť k vzniku alebo k zvýšeniu hroziaceho rizika. Vnútroštátny súd sa domnieva, že by mohlo byť relevantné preskúmať, či je možné na určenie rizika zohľadniť iné postavenie, než je postavenie konečného užívateľa hospodárskeho prospechu, v inom subjekte, ako je napríklad postavenie štatutárneho zástupcu, zamestnanca alebo partnera/manžela konečného užívateľa hospodárskeho prospechu, štatutárneho zástupcu alebo zamestnanca.
- 28 Vnútroštátny súd napokon s poukázaním na argumentáciu zoskupenia G.I.E LBR pochybuje o tom, či je skutočnosť, že WM je konečným užívateľom hospodárskeho prospechu právnických osôb činných pod obchodným názvom XN alebo prinajmenšom, že sa na týchto právnických osobách podieľa, všeobecne známa, alebo o tom, či je skutočnosť, že táto informácia je ľahko dostupná inými spôsobmi ako nahliadnutím do registra konečných užívateľov hospodárskeho prospechu, na prospech žalobcu. Je preto potrebné položiť Súdnemu dvoru Európskej únie v tomto zmysle prejudiciálnu otázku.

3. O pojme „neprimerané“ riziko

- 29 Vnútroštátny súd tvrdí, že kritérium „neprimeranosti“ sa zdá byť v každom prípade uplatniteľné pri posudzovaní žiadosti o obmedzenie prístupu k informáciám týkajúcim sa konečného užívateľa hospodárskeho prospechu bez ohľadu na to, či ide o všeobecné alebo špecifické riziko.
- 30 Uplatnenie tohto kritéria si vyžaduje porovnanie dôležitosti dvoch záujmov, ktoré si zaslužia rovnakú ochranu. Článok 30 ods. 9 smernice 2012/849 teda nastoľuje otázku, ktoré protichodné záujmy treba pri jeho uplatňovaní zohľadniť. Prvý výklad tohto ustanovenia vedie vzhľadom na základný cieľ smernice 2015/849 k tomu, že sa proti sebe postavia na jednej strane cieľ transparentnosti sledovaný smernicou 2015/849 s cieľom podporiť boj proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu a na druhej strane ochrana fyzickej, morálnej a majetkovej integrity konečného užívateľa hospodárskeho prospechu, ktorá môže byť narušená skutkami podvodu, únosu, vydierania, vymáhania peňazí alebo inej výhody, obťažovania, násillia alebo zastrasovania spáchanými tretími osobami.
- 31 Druhý výklad zohľadňuje odôvodnenia smernice, ktoré predchádzajú normatívnemu zneniu a pomáhajú posúdiť jeho rozsah. Kritérium neprimeranosti,

ktoré v smernici 2015/849 chýba, bolo zavedené smernicou 2018/843, konkrétne v jej odôvodnení 36. Toto odôvodnenie odkazuje na právo na rešpektovanie súkromného života, ktoré podľa všetkého zahŕňa širšiu a zároveň užšiu pôsobnosť než aspekty ochrany fyzickej, morálnej a majetkovej integrity (ktoré sú zacielené prostredníctvom snahy zabrániť riziku vo všeobecnosti a/alebo riziku podvodu, únosu, vydierania, neoprávneného vymáhania peňazí alebo inej výhody, obťažovania, násilia alebo zavražďovania), a tiež odkazuje na právo na ochranu osobných údajov, čo sa opäť zdá byť novým predmetom zohľadnenia, ktorý je viac obmedzený než ochrana fyzickej, morálnej a majetkovej integrity.

VI. Odôvodnenie návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 32 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy a pochybnosti súvisiace s výkladom článku 30 ods. 9 smernice (EÚ) 2015/849, ktorý je potrebný na vyriešenie sporu vo veci samej, Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (Okresný súd Luxemburg) požiadal Súdny dvor Európskej únie, aby rozhodol o prejudiciálnych otázkach.

VII. Prejudiciálne otázky

- 33 Otázka č. 1: o pojme „výnimočné okolnosti“

1a/ Je možné článok 30 ods. 9 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 z 20. mája 2015 o predchádzaní využívania finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, v znení smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/843 z 30. mája 2018, ktorou sa mení smernica (EÚ) 2015/849 o predchádzaní využívania finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu a smernice 2009/138/ES a 2013/36/EÚ, v rozsahu, v akom tento stanovuje, že obmedzenie prístupu k informáciám týkajúcim sa konečných užívateľov hospodárskeho prospechu je podmienené existenciou „výnimočných okolností, ktoré sa stanovia vo vnútroštátnom práve“, vykladať tak, že vnútroštátnemu právu povoľuje definovať pojem „výnimočné okolnosti“ výlučne ako ekvivalentné „*neprimeranému [riziku,] riziku podvodu, únosu, vydierania, [vymáhania peňazí alebo inej výhody], obťažovania, násilia alebo zavražďovania*“, čo sú pojmy, ktoré už teraz predstavujú podmienku uplatnenia obmedzenia prístupu prostredníctvom úpravy znenia vyššie citovaného článku 30 ods. 9?

1b/ V prípade zápornej odpovede na otázku 1a/ a za predpokladu, že vnútroštátno právo preberajúce smernicu nedefinovalo pojem „výnimočné okolnosti“ inak než odkazom na neúčinné pojmy „*neprimeran[é] [riziko,] rizik[o] podvodu, únosu, vydierania, [vymáhania peňazí alebo inej výhody] obťažovania, násilia alebo zavražďovania*“, má sa vyššie citovaný článok 30 ods. 9 vykladať tak, že vnútroštátnemu súdu dovoľuje nezaoberať sa podmienkou „výnimočných okolností“, alebo je tento povinný napraviť opomenutie vnútroštátneho zákonodarcu tak, že sám formou judikatúry určí rozsah pojmu „výnimočné

okolnosti“? Je v tomto poslednom uvedenom prípade, kde podľa znenia už citovaného článku 30 ods. 9 ide o podmienku, ktorej obsah je určený vnútroštátnym právom, možné, aby Súdny dvor Európskej únie vnútroštátny súd v tejto jeho úlohe usmernil? V prípade kladnej odpovede na túto poslednú otázku, akými usmerneniami sa má vnútroštátny súd pri určovaní obsahu pojmu „výnimočné okolnosti“ riadiť?

34 Otázka č. 2: o pojme „riziko“

2 a/ Má sa článok 30 ods. 9 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 z 20. mája 2015 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, v znení smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/843 z 30. mája 2018, ktorou sa mení smernica (EÚ) 2015/849 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu a smernice 2009/138/ES a 2013/36/EÚ, v rozsahu, v akom tento podmieňuje obmedzenie prístupu k informáciám týkajúcim sa konečných užívateľov hospodárskeho prospechu „*neprimeran[ým] [rizikom,] rizik[om] podvodu, únosu, vydierania, [neoprávneného vymáhania peňazí alebo inej výhody], obťažovania, násilia alebo zastrasovania*“, vykladať tak, že odkazuje na všetkých osem prípadov, pričom prvý z týchto prípadov sa vzťahuje na všeobecné riziko, ktoré podlieha podmienke neprimeranosti, a ďalších sedem prípadov sa vzťahuje na špecifické riziká, ktoré sú vyňaté z podmienky neprimeranosti, alebo sa má vykladať tak, že odkazuje na týchto sedem prípadov, pričom všetky z nich sa spájajú so špecifickým rizikom podliehajúcim podmienke neprimeranosti?

2 b/ Má sa článok 30 ods. 9 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 z 20. mája 2015 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, v znení smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/843 z 30. mája 2018, ktorou sa mení smernica (EÚ) 2015/849 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu a smernice 2009/138/ES a 2013/36/EÚ, v rozsahu, v akom tento podmieňuje obmedzenie prístupu k informáciám týkajúcim sa konečných užívateľov hospodárskeho prospechu „*rizikom*“, vykladať tak, že posúdenie existencie a rozsahu tohto rizika obmedzuje iba na vzťahy, ktoré má tento konečný užívateľ hospodárskeho prospechu s právnickou osobou, vo vzťahu ku ktorej špecificky žiada o obmedzenie prístupu k informáciám o jeho postavení ako konečného užívateľa hospodárskeho prospechu, alebo tak, že vyžaduje, aby sa zohľadnili vzťahy, ktoré má dotknutý konečný užívateľ hospodárskeho prospechu s inými právnickými osobami? V prípade, že treba zohľadniť vzťahy existujúce s ostatnými právnickými subjektmi, je potrebné pri ostatných právnických osobách zohľadniť len postavenie konečného užívateľa hospodárskeho prospechu alebo je potrebné zohľadniť každý vzťah akokoľvek existujúci s inými právnickými osobami? V prípade, že sa má zohľadniť každý vzťah akokoľvek existujúci s ostatnými právnickými osobami, má povaha tohto vzťahu vplyv na posúdenie existencie a rozsahu rizika?

2 c/ Má sa článok 30 ods.9 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 z 20. mája 2015 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, v znení smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/843 z 30. mája 2018, ktorou sa mení smernica (EÚ) 2015/849 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu a smernice 2009/138/ES a 2013/36/EÚ, v rozsahu, v akom tento podmieňuje obmedzenie prístupu k informáciám týkajúcim sa konečných užívateľov hospodárskeho prospechu „rizikom“, vykladať tak, že ochranu vyplývajúcu z obmedzenia prístupu nepriznáva vtedy, keď sú informácie, prípadne iné skutočnosti predložené konečným užívateľom hospodárskeho prospechu na odôvodnenie existencie a rozsahu hroziaceho „rizika“, pre tretie strany ľahko dostupné cez iné informačné kanály?

35 Otázka č. 3: o pojme „neprimerané“ riziko

3/ Ktoré z rozličných majetkových účastí sa majú zohľadniť v rámci uplatnenia článku 30 ods.9 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 z 20. mája 2015 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, v znení smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/843 z 30. mája 2018, ktorou sa mení smernica (EÚ) 2015/849 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu a smernice 2009/138/ES a 2013/36/EÚ, v rozsahu, v akom tento podmieňuje obmedzenie prístupu k informáciám týkajúcim sa konečného užívateľa hospodárskeho prospechu „neprimeraným“ rizikom?